

ΔΗΜΟΣ ΚΑΛΥΒΙΩΝ

Η ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΝΗΚΕΙ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΕΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Ο Δήμος Καλυβίων έχει εντός των διοικητικών του ορίων πέντε χιλιόμετρα παραλίας, που εκτείνεται από το 37° έως το 42° χλμ. της παραλιακής λεωφόρου Αθηνών-Σουνίου.

Εντός των διοικητικών του ορίων ανήκει και η χερσόνησος του Λαγονησίου που απαλλοτριώθηκε το 1960 από τον ΕΟΤ και στην οποία κατασκευάστηκε το γνωστό «Ξενία Λαγονήσι».

Το 1970 επί χούντας απαλλοτριώθηκαν στην ανατολική πλευρά των εγκαταστάσεων ακτές μήκους περίπου δύο χιλιομέτρων, οι οποίες βρίσκονταν εντός των διοικητικών ορίων της τότε Κοινότητας Καλυβίων και που μέχρι σήμερα παραμένουν ανοιχτές για όλους τους δημότες και κατοίκους της Αττικής.

Το 1998 ο ΕΟΤ μετά από διεθνή πλειοδοτικό διαγωνισμό, παραχώρησε για σαράντα χρόνια τη χρήση και εκμετάλλευση της έκτασης και των εγκαταστάσεων του ΞΕΝΙΑ στον όμιλο επιχειρήσεων «ΑΤΤΙΚΟΣ ΗΛΙΟΣ» συμφερόντων Π. Μαντωνανάκη. Αξίζει να σημειωθεί ότι το 2001 εκδόθηκε απόφαση από τον τότε υπουργό Οικονομικών, σύμφωνα με την οποία παραχωρήθηκε στο Δήμο Καλυβίων η απλή χρήση του τμήματος του αιγιαλού που βρίσκονταν στα διοικητικά του όρια, αλλά οκτώ μήνες μετά με νέα απόφαση εξαιρέθηκε από την παραχώρηση το τμήμα του αιγιαλού που είχε χαρακτηριστεί Τουριστικό Δημόσιο Κτήμα(τμήμα που αργότερα παραχωρήθηκε στον όμιλο Μαντωνανάκη).

Αμέσως μετά την εγκατάσταση του ομίλου άρχισαν οι επισκευές των παλαιών εγκαταστάσεων και η ανέγερση νέων. Όμως, μετά από έλεγχο του Πολεοδομικού Γραφείου Μαρκοπούλου, που έγινε μετά από παρέμβαση του Δήμου Καλυβίων, διαπιστώθηκαν τεράστιες πολεοδομικές παραβάσεις και υπερβάσεις. Πάνω από 7.000 τ.μ., που αφορούσαν κυρίως κτίσματα αλλά και πισίνες, έχουν κτιστεί καθ' υπέρβαση και αυθαίρετα. Η Πολεοδομία δρομολόγησε από τον Απρίλιο του 2003, τη διαδικασία για τη διακοπή των οικοδομικών εργασιών καθώς και την ανάκληση όλων των αδειών.

Ο «ΑΤΤΙΚΟΣ ΗΛΙΟΣ» προσέφυγε στο Διοικητικό Εφετείο Αθηνών και εκδόθηκε διαταγή εισαγγελέα στις 22 Ιουλίου 2003, σύμφωνα με την οποία ανεστάλη η εκτέλεση της απόφασης της διακοπής των εργασιών.

Την περίοδο εκείνη στο Grand Resort υπήρχε οργανισμός ανοικοδόμησης χωρίς να έχει εκδοθεί καμία άδεια.

Τη νομιμοποίηση των αυθαιρεσιών – και ειδικά όσων έχουν γίνει εντός των ορίων του χειμέριου κύματος – ανέλαβαν να φέρουν σε πέρας για λογαριασμό του εκλεκτού επενδυτή τα Ελληνικά Τουριστικά Ακίνητα από την άνοιξη του 2003.

Με αίτημά τους προς την Κτηματική Υπηρεσία Ανατολικής Αττικής του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, τα ΕΤΑ ζητούσαν τον επανακαθορισμό των ορίων του αιγιαλού, δηλαδή την κατάργησή του προκειμένου να κτίζει ελεύθερα ο κ. Μαντωνανάκης. Τον Αύγουστο του 2003 με απόφαση του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών επανακαθορίστηκαν τα όρια του αιγιαλού στο Λαγονήσι. Η απόφαση αυτή έχει προσβληθεί από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Ανατολικής Αττικής και εκκρεμεί έκδοση σχετικής απόφασης από το Συμβούλιο της Επικρατείας.

Παράλληλα, η εταιρεία «ΑΤΤΙΚΟΣ ΗΛΙΟΣ» σε συνεργασία με τα Ελληνικά Τουριστικά Ακίνητα δρομολόγησαν και την παραχώρηση των υπολοίπων ακτών του Δήμου Καλυβίων, τις οποίες τόσο η πρώην υπουργός Ανάπτυξης Βάσω Παπανδρέου όσο και ο τότε υπουργός Άκης Τσοχατζόπουλος –σε συνάντησή τους με το Δήμαρχο Καλυβίων Πέτρο Φιλίππου παρουσία του Θεόδωρου Πάγκαλου το Νοέμβριο του 2003 - είχαν υποσχεθεί ότι θα δοθούν στο Δήμο για να μείνουν ελεύθερες και ανοιχτές στους δημότες. Ο Δήμος Καλυβίων με συνεχή έγγραφά του και υπομνήματα ζητούσε την υλοποίηση της παραπάνω υπόσχεσης του υπουργού.

Παρά όμως τις διαβεβαιώσεις του κ. Τσοχατζόπουλου, ο διευθύνων σύμβουλος των ΕΤΑ κ. Α. Χωμενίδης προχώρησε μυστικά στην υπογραφή ιδιωτικής συμφωνίας με την εταιρεία «ΑΤΤΙΚΟΣ ΗΛΙΟΣ» και της παραχώρησε το τμήμα της παραλίας από το 40^ο έως το 42^ο χλμ. με απευθείας ανάθεση και με τίμημα το σκανδαλώδες ποσό των 15.000 ευρώ ετησίως. Τη συμφωνία προσυπέγραψε και ο υπουργός κ. Τσοχατζόπουλος.

Μετά τις εθνικές εκλογές του 2004 και την ανάληψη των καθηκόντων της νέας κυβέρνησης, ο Δήμος Καλυβίων επανήλθε με επιστολές και υπομνήματα τόσο

στο νέο Υπουργό Τουριστικής Ανάπτυξης κ. Δημήτρη Αβραμόπουλο όσο και στον ίδιο τον πρωθυπουργό, ζητώντας να τηρήσει η κυβέρνηση τις προεκλογικές της δεσμεύσεις για ανάκληση της σκανδαλώδους σύμβασης. Μάλιστα, σε συνάντηση που είχε ο Δήμαρχος Καλυβίων με τη μετέπειτα υπουργό κ. Φάνη Πάλλη-Πετραλιά και τη Γενική Γραμματέα κ. Μαρία Γιαννίρη, έλαβε επιβεβαίωση για τήρηση των δεσμεύσεων της κυβέρνησης και άμεση επίλυση του προβλήματος. Παράλληλα, ο Δήμος προχώρησε σε διαμαρτυρίες και κινητοποιήσεις των πολιτών τόσο στα Καλύβια όσο και στην Αθήνα, σε δημοσιοποιήσεις του θέματος στα Μ.Μ.Ε., ενώ συμπαραστάτες στον δίκαιο αυτό αγώνα για ελεύθερες παραλίες υπήρξαν η Νομαρχία Ανατολικής Αττικής, η ΤΕΔΚΝΑ, η ΚΕΔΚΕ, βουλευτές της περιοχής, οικολογικές οργανώσεις και πολλοί ακόμα φορείς.

Δυστυχώς τρία χρόνια μετά η προεκλογική υπόσχεση δεν έχει υλοποιηθεί με αποτέλεσμα να υπάρχει μεγάλη αναστάτωση στην τοπική κοινωνία. Αντίθετα, δεν έχει γίνει καμιά προσπάθεια από πλευράς κυβέρνησης να δοθεί μια πολιτική λύση στο ζήτημα και όλες οι συναντήσεις και επαφές του Δήμου Καλυβίων με την ηγεσία του Υπουργείου Τουρισμού, του ΕΟΤ και της ΕΤΑ έχουν αποβεί άκαρπες.

Ο Δήμος Καλυβίων συνεχίζει όλο αυτό το διάστημα τον αγώνα του για την ανάκληση της σύμβασης και για ελεύθερη πρόσβαση όλων των πολιτών στις παραλίες με συγκεντρώσεις και συναυλίες διαμαρτυρίας, καθώς και με επιστολές/υπομνήματα σε όλους τους αρμόδιους φορείς.

Αποτέλεσμα όλων αυτών των κινητοποιήσεων είναι να έχει υποστεί ο Δήμος Καλυβίων πολλές διώξεις από τον κ. Μαντωνανάκη. Οι διώξεις αυτές κατά του Δημάρχου Καλυβίων και του Δημοτικού Συμβουλίου συνεχίζονται και έχει ήδη ξεκινήσει σωρεία δικαστηρίων κατά του Δήμου. Ο κ. Μαντωνανάκης έχει επιδοθεί σε μια δικαστική και εξώδικη «τρομοκρατία» τόσο κατά του Δήμου αλλά και προσωπικά κατά του Δημάρχου κ. Πέτρου Φιλίππου με διάφορες κατηγορίες(παράβαση καθήκοντος, αυθαίρετες κατασκευές, παράνομη βία, φθορά ξένης ιδιοκτησίας, παρακώλυση άσκησης δικαιώματος, παρακώλυση συγκοινωνιών, συκοφαντική δυσφήμιση, εκβίαση, αυτοδικία, μη συμμόρφωση σε δικαστική απόφαση) ενώ με αγωγή του το Δεκέμβριο του 2004 κατά του Δημάρχου Καλυβίων, ο κ. Μαντωνανάκης ζητά χρηματική ικανοποίηση ύψους 4 εκατ. ευρώ για ηθική βλάβη λόγω προσβολής της προσωπικότητάς του. Η

εκδίκαση της υπόθεσης έχει ήδη αναβληθεί δύο φορές και θα εκδικασθεί εκ νέου το 2008.

Ο Δήμος Καλυβίων θα συνεχίσει τον αγώνα του για να παραμείνουν ανοιχτές οι παραλίες και να έχουν ελεύθερη πρόσβαση σε αυτές όλοι οι πολίτες, ενώ παράλληλα θα αναλάβει ενεργό και ουσιαστικό ρόλο στο νέο φορέα που συστήθηκε από τους Δήμους του Σαρωνικού, την ΤΕΔΚΝΑ, τη Νομαρχία Αθηνών, το Δικηγορικό Σύλλογο Αθηνών και το Τ.Ε.Ε(Τεχνικό Επιμελητήριο) προκειμένου να δοθεί ριζική λύση στο πρόβλημα και να παραμείνουν οι ακτές δημόσιες και ελεύθερες στη χρήση όπως ήταν πάντοτε.

ΤΣΙΜΕΝΤΕΝΙΑ ΠΙΣΙΝΑ

Χαρακτηριστικότερο παράδειγμα των αυθαιρεσιών που συντελέστηκαν από το Grand Resort , είναι η κατασκευή τσιμεντένιας πισίνας μέσα στη θάλασσα. Το Μάιο του 2004 ο Δήμος Καλυβίων υπέβαλλε μηνυτήρια αναφορά, όμως δεν κλήθηκε ποτέ να γνωστοποιήσει λεπτομέρειες για τις αυθαιρεσίες. Τον Αύγουστο του 2004 το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Αθηνών εξέδωσε απαλλακτικό βούλευμα για τον κ. Μαντωνανάκη με το σκεπτικό ότι η κατασκευή αναβάθμισε την περιοχή. Το Μάιο του 2005 υπεβλήθη νέα μήνυση για το θέμα της πισίνας, αλλά ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών Αθηνών στη διάταξη του παραδεχόταν πως η κατασκευή της πισίνας ήταν παράνομη, επικαλέστηκε όμως ως δεδikaσμένο το προηγούμενο απαλλακτικό βούλευμα και απάλλαξε εκ νέου από κάθε κατηγορία τον κ. Μαντωνανάκη.

Την ίδια στιγμή, ο υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας κ. Μανώλης Κεφαλογιάννης προχώρησε στην ανάκληση προστίμων συνολικού ύψους 200.000 ευρώ που είχαν επιβληθεί στον επιχειρηματία από την αρμόδια λιμενική αρχή για την τσιμεντένια πισίνα. Οι αποφάσεις ανάκλησης βασίζονταν στο απαλλακτικό βούλευμα και σε γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους που διαπίστωνε ότι η τσιμεντένια κατασκευή ήταν επισκευή υπαρχουσών εγκαταστάσεων. Ο Δήμαρχος Καλυβίων κ. Πέτρος Φιλίππου είχε στείλει υπόμνημα στον υπουργό, στο οποίο επισυνάπτονταν αεροφωτογραφίες του 1998 και του 2001 που αποδείκνυαν πως η κατασκευή δεν υπήρχε, οπότε ήταν αδύνατο(όπως υποστηριζόταν στη γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου) να αποτελεί επιδιόρθωση υπάρχουσας κατασκευής του 1993.